

СТАНОВИЩЕ

от Антон Кирилов Грозданов

доцент по научната специалност „Гражданско и семейно право (Търговско право)“,
05.05.08 – доктор по право

Професионално направление: 3.6. „Право“

Относно: Дисертационен труд на тема „Отмяна на регистрацията на марка“

Автор: Татяна Борисова Жилова

1. Татяна Борисова Жилова, докторант на самостоятелна подготовка е представила за защита пред научно жури дисертационен труд на тема „Отмяна на регистрацията на марка“.

Дисертацията в общ обем 241 страници е структурирана, както следва: Увод, Глава първа: Понятие за марка; Глава втора: Отмяна на регистрацията поради неизползване на марката; Глава трета: Отмяна на регистрацията поради превръщане на марката в обичайно означение; Глава четвърта: Отмяна на регистрацията поради използване на марката по начин, който въвежда потребителите в заблуждение; Глава пета: Отмяна на регистрацията на колективни и сертификатни марки; Глава шеста: Производства по отмяна на регистрацията на марка и последици; Глава седма: Отграничения на регистрацията от сходни институти и производства; Заключение; Цитирана и използвана литература. Бележките под линия са 227 (двеста двадесет и седем).

Съдържанието на труда е изградено в рамките на утвърдената научна традиция.

По темата на дисертационния труд са реализирани 3 (три) публикации в специализирана и популярна периодика.

2. Дисертационният труд има за предмет на изследване актуален и значим за правната теория и практика проблем – отмяна на регистрацията на марка.

2.1. В уводната част докторантът очертава актуалността и предмета на изследването. В исторически план са разгледани възникването и развитие на закрилата на марката.

2.2. Глава първа е посветена на понятието за марка. Аналитично са проследени нормативните разрешения за правната същност на марката в националното и международно право, вкл. общностното право. Анализът в тази част е коректен. Формулираните изводи са обосновани. Така например авторът правилно поддържа, че цитирам „ В принципа на националния режим имплицитно се съдържа и принципът за независимост на националните регистрации на една марка, включително и по отношение на регистрацията в държавата на произход.“ (с.15).

Задочната полемика с други автори е коректна и аргументирана – например полемиката, развита в ремарка под линия на с. 19. Авторът правилно поддържа, че

зачитането на КЗПЧОС и от ЕС не може да промени правната природа на Конвенцията като акт на международното право и да я превърне в източник на правото на ЕС.

2.3. Глава втора е посветена на отмяната на регистрацията, поради неизползване на марката.

Изследването е сравнително добре структурирано и балансирано. Авторите тези са аргументирани – например тезата, формулирана на страница 112, че използването на фирмено наименование или търговско име ще може да се зачита за реално използване на марката по смисъла на ЗМГО само ако то е поставено директно върху стоките и услугите или е използвано във връзка със стоките и услугите, за които е регистрирана марката (с.112).

Считам, че съществени приноси елементи се съдържат в изследването на въпроса за правоприемството в използването на марката (с.119 и сл.). Авторът правилно навежда, че при всички случаи на правоприемство – транслативно или конститутивно - използването, извършено от праводателя, се счита за използване и от правоприемника.

Горната констатация може да бъде направена и по отношение на анализа относно използването на марката в интернет пространството (с.88 и сл.). Авторът релевантно акцентира върху проблема за т.нар. „саморегулация“ на Интернет, която се осъществява на неинституционално ниво.

2.4. Глава трета е посветена на отмяната на регистрацията на марка, поради превръщането ѝ в обичайно означение. Изследването в тази част има подчертано практическо значение. Авторът основателно и обосновано навежда, че ако използването на марката като обичайно наименование в хипотезата на изчерпване или нарушаване на правото върху марка е толкова широко разпространено, че за притежателя на марката е невъзможно и икономически неоправдано той да защитава правото си по законоустановения ред или да води рекламни и разяснителни кампании, то ще са налице обстоятелства, които изключват причинната връзка. В тези случаи марката няма да може да бъде отменена на това основание и ще остане валидна, въпреки че вече не може да изпълнява отличителната си функция (с.148).

2.5. Глава четвърта е посветена на отмяната на регистрацията, поради използване на марката по начин, който въвежда потребителите в заблуждение. Изследването в тази част е със силно изразено практико-приложно значение. Формулираните тези са обосновани. Така например, авторът правилно поддържа, че използването на марката от други лица в хипотезите на изчерпване на правото върху марката и на нарушаване на правото върху марката, при които притежателят на правото няма възможност да въздейства на поведението на лицата, не може да се отнесе към фактическия състав на основанията за отмяна на регистрацията на марката. В института на отмяната има елемент на санкция за недобросъвестното поведение на притежателя на марката, поради което действията на лица, които не са под неговия контрол, са неотнормирани (с.150).

2.6. Глава пета е посветена на отмяната на регистрацията на колективна и сертификатна марка.

Изследването е сравнително добре структурирано и балансирано. Авторите тези са аргументирани и обосновани. Авторът основателно навежда, че законодателят не поставя никакво изискване за реално използване на марката в противоречие с правилата, нито за настъпил вредоносен резултат. Като се вземе предвид и санкционният елемент в института на отмяната изобщо, по мое мнение фактът на даденото разрешение за използване в противоречие с правилата е достатъчен. Носителят на субективно право, който не зачита зададените от него самия предели на правото, допуска тежка злоупотреба с право и съответно следва да понесе най-тежката санкция – загуба на правото (с.161).

2.7. Глава шеста е посветена на производствата по отмяна на регистрацията и техните последици.

В тази част авторът – въпреки мълчанието на закона – аргументирано извежда основанията за редовност и допустимост на искането за отмяна на регистрацията на марка. В този смисъл анализът има подчертан приносен характер.

Горната констатация може да бъде направена и относно изследването на въпроса за доказването на реалното използване на марката (с.189-190). Следва да бъде споделено формулираното от автора предположение, че цитирам „Разместената доказателствена тежест в производството по отмяна на основание неизползване на марката, която облекчава искателя, вероятно допринася за най-големия брой искания за отмяна на това основание в сравнение с останалите две основания.“

2.8. Глава седма е посветена на разграничението на производството по отмяна на марка от други сходни институти и производства.

Изследването в тази част е добре структурирано и балансирано. Авторите тези са аргументирани и обосновани. На с.221 например, правилно се поддържа, че натоварването на опонента с доказателствената тежест при направено искане за доказване на използването има възпиращ ефект срещу злоупотребата с правото на опозиция. Всеки, който иска заличаване на регистрирана марка, трябва да знае, че може да му бъде поискано доказване на реално използване на неговата по-ранна марка, и ако не може да се справи с доказателствената тежест, искането за заличаване ще бъде отхвърлено.

В заключителната част авторът отново акцентира върху значението на марките в съвременния оборот и за развитието на обществените отношения. Вниманието на читателя е привлечено върху недостатъците на националната правна уредба. В тази връзка е направен опит за формулиране и систематизиране на съответни предложения *de lege ferenda*.

3. Представеният автореферат в общи линии е съобразен с дисертационния труд и правилно отразява основните му положения.

4. От приложената библиографска справка е видно, че авторът е използвал по-голямата част от достъпната българска и чуждестранна специализирана литература.

5. По дисертационния труд могат да бъдат направени някои критични бележки и препоръки:

5.1. В уводната част следва да бъдат по-ясно открити научната теза и използваните от автора научни методи.

5.2. Считаю, че въпросите за историческото възникване и развитие на уредбата относно правната закрила на марката следва да бъдат отнесени в глава първа, а не в уводната част.

5.3. Изследването би се обогатило, ако се допълни с по-обстоятелствен сравнителен анализ между търговската марка и търговската фирма – например по отношение на правната закрила.

5.4. Препоръчвам на автора да формулира по-конкретно предложение de lege ferenda във връзка с аргументацията на с. 66.

5.5. Препоръчвам на автора да обогати изследването – преди да го предаде за печат – с анализ на становища, изразени в чуждестранната литература, съчетан със съответната полемика, която да открие авторските тези.

5.6. Считаю, че в автореферата на дисертационния труд следва да бъдат систематично изведени научните приноси и направените предложения de lege ferenda.

Отчитам сложността на проблематиката, предмет на дисертационното изследване, както и различните, понякога напълно изключващи се становища в изследваната област на правното познание.

Общата ми оценка за дисертационния труд е положителна. Изследването е завършено. Осъществени са напълно неговите цел и задача. Поддържаните от автора тези са обосновани. Отделни части от труда имат подчертан научно-приложен характер. Други имат силно изразен теоретичен характер с белези на оригинални теоретични обобщения.

Авторът показва много добро познаване на съдебната практика по темата.

От съдържанието на дисертационния труд се установяват научно-приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката.

Докторантът показва, че притежава задълбочени теоретични знания по съответната специалност и способност за самостоятелни научни изследвания.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Дисертационният труд на тема „ОТМЯНА НА РЕГИСТРАЦИЯТА НА МАРКА“ съответства на нормативните изисквания за придобиване на образователната и научна степен „доктор“, с оглед на което препоръчвам на Татяна Бирисова Жилова да се даде образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 3.6. Право.

Изготвил становището:

/доц. А. Грозданов/

